

Олена ГАСЬКЕВИЧ,

науковий працівник музею Юліуша Словацького

Прикраси на цій ялинці свідчать не про вкрай скромні можливості нашого музею. Це ялинка-ностальгія. Ностальгія за дитинством, коли новорічне дійство було сповнене таємничості, чогось невідомо-прекрасного, трепетного очікування дива.

Багато кременецьких родин відгукнулися на наше прохання і принесли сюди прикраси, які давно вже стали реліквіями. Найстарші із них (напр. ажурна дротяна кулька), бережуть пам'ять про ще довоєнні часи. У 40-ві роки, коли не вистачало найнеобхіднішого, люди все ж намагалися прикрасити новорічне деревце. {joomplucat:89 columns=4}

Зазвичай це були виготовлені і з вати, (грибок) пап'є –маше (сніговик) та кольорового картону фігурки звірів, овочі та фрукти а також неодмінно, загорнуті у фольгу горішки, червонобокі яблучка та цукерки. Усі кому за... пам'ятають, такі шикарні тоді, скляні іграшки із радянською символікою: ракети, космонавти, хрущовські кукурудзи, а також зовсім безідейні кульки, бурульки, жолуді, сонечка, казкові персонажі. На цій ялинці кожен може знайти свою улюблену в дитинстві прикрасу, і пам'ять віднесе нас туди, де нам так затишно й безпечно, де батьки вічно молоді, де збуваються мрії...